

Edebiyat Defteri

Emin Bekiroğlu -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
19 Nisan 2025 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Anlamadım ki

Sinemde yangınım, sözümde kül olur.
Özümde bir sancı, yüreğimde gül olur.
Aşkla dolsa da her gönül, âh u zâr olur...
Gül mü aşk, sen mi gül-i zâr; anlamadım ki.

Geceye sarılır her bir düşünce,
Gözlerim kanar da bakar seni görünce.
Sırlarla örülür aşkın her gece...
Sır mı senden, gece mi benden; anlamadım ki.

Düş müydü yüzünde solan o tebessüm?
Gizli bir hicran mı, yoksa son bir sözüm?
Ben miydim aynanda kırılan yaşlı gözüm?
Göz mü ayna, sen mi yaş; anlamadım ki.

Kalemimden dökülen her bir hecede,
Adınla titredi dilim gökyüzünde.
Bir sen varsın sanki yıldızların içinde...
Sen mi yoksun, adın mı hece; anlamadım ki.

Gönlümde bir yelken, fırtınası sende,
Savruldum isimsiz bir liman içinde.
Rüzgâr mıydı, yoksa yıkılan bu tende?
Ten mi ben, sen mi rüzgâr; anlamadım ki.

Bir adım atsam da, yok sonu sokağın.
Kıvrılır kalbimde ıssızlığı yolların.
Yalnız mı bıraktın, yoksa ben miyim enkaz?
Harabe mi sen, zelzele mi ben; anlamadım ki.

Zamandan kopmuşum, çağlara küskün.
Bir bakışın yetiyor; sanki bin yıllık hüznün.
Gözlerinde sustum, kelâmım da var süsün.
Ömür mü sen, ben mi kelâm; anlamadım ki.

Bir yanda vuslatın, bir yanda hicran...
Aynı tende ağlar hem gam, hem ferman.
Bu gönül neylemiş böylesi bir harman?
Gam mı aşk, aşk mı ferman; anlamadım ki.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615568/anlamadim-ki.html>

Beni aşan yol

Sevdaya düşerken vazgeçtim candan,
Bir sel oldum, aktım, yandım her yandan.
Bir vefa bekledim ömrüm harmanından,
Sitemim var ama söylemeye dilim varmıyor.

Bir çığlık dolanır bir suskun anda,
Bir ömür ezilir bu dar zamanda.
Kırıldım, un oldum aşkın çarkında,
Dert değirmenine nazım geçmiyor.

Adını dua ile söyledim her gece,
Her hece bir yâre dönüştü zarifçe.
Yolların önünde çaresiz bekleyince,
Bir garip yolcuyum, yolum bitmiyor.

Bir resmin kalmıştı solmuş ellerde,
Umudu çizdim ben eski defterde.
Her şeyim yandı, kalmadı kalemde,
Artık sevda yazmaya elim gitmiyor.

Geceler yüzüme dönerken sırıla,
Gölgen bile düşmez artık sabıra.
İçimde savrulan kadim bir fırtına,
Gönlümü titretmeye hızı yetmiyor.

Kaldı avuçlarım boş bir isyanla,
Var mısın, yok musun kararsız zamanla?
Vuslat hayal oldu, hazan tutuştu dumanla,
Görmüyor gözlerim yarını, fer'im yetmiyor.

Bir isme dönüşür her gece hüznüm,
Kokunla yanar da sönmez yüzüm.
Adını silemez hiçbir gündüzüm,
Unutmak ne zormuş, aklım ermiyor.

Bir gölge daha çekildi içimdeki yolumdan,
Her adım, bir adım daha uzak bakışlarından.
Sevdanın ışığı sönse de gönül dağımdan,
Bir umudu daha taşımayı gözüm kesmiyor.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615622/beni-asan-yol.html>

MİHRİBAN

Zaman, sabaha en yakın zaman,
Yıldızlar gözümde kayacak birazdan.
Gökyüzü sensiz, sessiz kalacak,
Bir sırra karışacaksın, biliyorum,
Mihriban...

Bir sır nehri yutar son sözlerimizi,
Sessizlik çöker de titrer dizimiz.
Gözlerinden kayarken düşlerimiz,
Bir yıldız gibi düştün zihnime
Mihriban...

Rüzgâr savururken saçlarının telini,
Bırakıp gidiyorsun ömrümün selini.
Yüreğimde kurutup bütün bahçelerini
Bir yazı kış ettim, bilmiyorsun,
Mihriban...

Ay veda ederken karanlıklara,
Gölge uzanıyor soğuk duvara.
Adını yazarken bu son bahara
Sararmış yaprak gibi düştün dalımdan
Mihriban...

Sabah kapımızda, vakit daralır,
Sözler dudaklarda bir bir yarılr.
Bıraktığın hüznün gurbette çalınır
Gönlümde yangınlar sönmüyor
Mihriban...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1615738/mihriban.html>